

Učni scenarij

Ali videz prevlada nad pristnostjo?

OSNOVNO IZOBRAŽEVANJE

15-20 UDELEŽENCEV

20-30 MINUT

UDELEŽENCI OSNOVNEGA IZOBRAŽEVANJA

NEFORMALNO OKOLJE

CILJI:

- Izraziti svoja čustva skozi lik Hodže
- Brati kulturne "kode" in navade
- Prepoznati in poimenovati kulturne razlike
- Razmišljati o pripadnosti določeni kulturi, državi, skupnosti

NAMEN:

Pripadnost

LOKACIJA

Udeleženci v notranjih prostorih ali zunaj sedijo v krogu in se počutijo udobno

ZGODBA

Hodžin lep plašč

MATERIAL

/

OPIS

- Uvod: učitelj vpraša učence, ali so se kdaj počutili nezaželene, neumestne. Tega udeleženci ne bodo povedali zdaj, ampak kasneje, ko bodo slišali zgodbo.
- Učitelj pripoveduje zgodbo o Hodži, rekviziti niso potrebni
- Učitelj postavi nekaj vprašanj o vsebini zgodbe, kot na primer: zakaj je Hodža sploh nosil delovno obleko? Zakaj ni šel domov? Kaj se je zgodilo med zabavo? V nekem trenutku gre Hodža domov, da se preobleče. Zakaj? Kaj se zgodi potem?

Ali videz prevlada nad pristnostjo?

OPIS (NADALJEVANJE)

- Učitelj nato vpraša: kaj je najpomembnejši trenutek v tej zgodbi? Možni odgovori: ko se hodža vrne na zabavo in ga sprejmejo z vsem spoštovanjem, ko nahrani plašč, ko razloži, zakaj je njegov plašč tako pomemben.
- Učenci delajo v skupinah, da bi našli odgovor na vprašanje: Kakšna je po vašem mnenju morala zgodbe?
- Kaj je torej moral narediti hodža, da je bil željen gost na zabavi?
- Učenci se pogovarjajo o tem, kaj pomeni (ne)pripadati nečemu. Delajo v parih in pripovedujejo svojo zgodbo.

NAVODILA ZA UČITELJE:

Učitelj mora poudariti moralo zgodbe: hodža se igra in se preoblači, vendar jasno pove, da se ljudem na zabavi zdi njegov plašč pomembnejši od njega samega. Videz velikokrat prevlada nad pristnostjo. Dobro je vedeti, kaj moraš narediti, da pripadaš, a po drugi strani to veliko pove o ljudeh samih.

ALTERNATIVNE IZVEDBE / MOŽNE PRILAGODITVE

To zgodbo lahko primerjamo s Cesarjevimi novimi oblačili. Obe zgodbi lahko postaviš drugo ob drugo, da odkriješ razlike in podobnosti. Obstajajo tudi jezikovno specifični pregovori, na primer obleka naredi človeka (De kleren maken de man v nizozemščini, l'abito non fa il monaco v italijanščini, ...)

VAŠI KOMENTARJI & DODATKI

Hodjin lep plašč

Turčija

Namen

Pripadnost

Identiteta & spoznanje

Pred **davnimi** časi je živel Nasreddina Hodž, slavnega pridigarja, ki so ga imeli radi vsi v Turčiji, zlasti prebivalci Akshehira. Vsi so govorili o njegovi modrosti in prijaznosti. Vedno, ko so ljudje priredili priredili praznovanje, so povabili Hodžo.

Nekega dne je muhtar, najpomembnejši človek v Akshehirju, povabil Hodžo na banket. Hodža se je veselil čudovite hrane, ki jo bo pojedel, in dobrega pogovora, ki ga bo imel na muhtarjevem domu.

Zjutraj na dan obiska muhtarja se je odpravil na delo v svoj vinograd. Bil je lep poletni dan in Hodja je pri delu užival. Žal je napačno ocenil čas. Ko se je sonce spuščalo po nebu, je Hodža ugotovil, da ne bo imel časa, da bi se preoblekel.

Kaj naj storim?" se je vprašal. "Če si bom vzel čas za umivanje in oblačenje, bom zamudil na praznik." Hodja ni rad puščal ljudi čakati, zato je pohitel na muhtarjev dom, oblečen v delovna oblačila, z rokami in obrazom, še vedno umazanimi od celodnevnega dela.

Ko je prišel, so se služabniki obrnili stran od njega. Hodža je sam vstopil v hišo. Zbrali so se drugi gostje in videl je, da se med seboj navdušeno smeji in pogovarjajo. Toda ko je Hodža vstopil v sobo, so ga drugi prezrli. Ko se je Hodža približal in spregovoril, so pogledali stran in ignorirali njegove besede. Običajno so ljudje prihajali k Hodži, da bi ga vprašali za nasvet in mnenje, toda ta večer z njim ni govoril nihče. Celo muhtar je ignoriral svojega gosta.

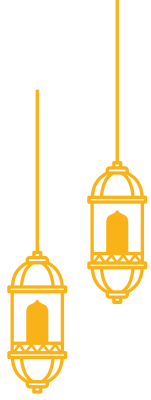
Ko je prišel čas, da se gostje usedejo k večerji, je muhtar Hodžo postavil v najbolj oddaljen kot sobe, čim dlje od njega.

Po nekaj minutah se je Hodža opravičil in pohitel iz hiše. Čim hitreje se je vrnil domov.

Ko je bil doma, je slekel delovna oblačila ter se umival toliko časa, dokler se mu ni zdelo, da je kristalno čist. Nato se je oblekel v najboljša oblačila, ki jih je imel. Nosil je svoje plave hlače in najbolj elegantno svileno srajco ter si okoli glave ovil svoj najimenitnejši turban. Nato si je okoli ramen ovil svoj novi krznen plašč, saj je bil topel večer, čeprav je vedel, da je plašč bleščeč in da se bo o njem govorilo v mestu. Pogledal se je navzdol in se nasmehnil, saj je vedel, da je videti lepši od vseh drugih moških v Akshehiru. Zdaj se je mirno in z občutkom pomembnosti vračal po cesti do muhtarjevih vrat. Ko je vstopil, so se mu služabniki poklonili in ga odpeljali k njegovemu gostitelju.

Ko je muhtar zagledal Hodžo, je takoj vstal in pozdravil svojega gosta. Vodil ga je naravnost na častno mesto pri mizi, tik ob svojem mestu. Med obrokom je muhtar učenemu Hodži zastavljal eno vprašanje za drugim. "Ti si najmodrejši človek, kar jih poznam," je rekel muhtar in vsi ostali so se strinjali ter začeli Hodjo spraševati za nasvete in mnenja o vseh temah pod soncem. Služabniki so hiteli prinašati Hodži najboljša živila.

In potem je Hodža na začudenje vseh začel polniti svoje žepne s hrano. Vsakič, ko je v žep pospravil kos sadja ali kruha, je pogledal na plašč, z roko podrgnil po rokavu in rekel: "Jej, jej, moj lep plašč." Muhtar je strmel. Vsi ostali so strmeli. Nazadnje muhtar ni mogel več obvladati svoje radovednosti. "Hodža, povej nam," je rekel, "kaj počneš?"

Hodža se je naslonil nazaj na sedež in se nasmehnil. "Ahh, to bi moralo biti jasno," je rekel muhtarju. "Ko sem prišel prej zvečer, oblečen v delovna oblačila, me ni nihče opazil, ko pa sem se vrnil, ste me obravnavali kot častnega gosta. Nisem se spremenil. Sem in sem vedno bil Nasreddin Hodža. Zato vem, da je moj plašč tisti, ki ga spoštujete in obožujete. Ker je moj plašč vaš častni gost, se mi je zdelo pošteno, da prejme največji delež vaše pojedine."

Vir/Link:

<https://www.assignmentpoint.com/arts/literature/hodjas-fine-coat.html>

